

عنوان مقاله:

گزارش یک مورد سندرم Sneddon

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 23، شماره 106 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد باغبانیان - Mazandaran university of medical science

محمود عابدینی - Mazandaran university of medical science

خلاصه مقاله:

ترکیب لیویدورتیکولاریس های متعدد و پراکنده در پوست و حوادث ایسکمیک عروقی مغز را سندرم (SNS) Sneddon یا Sneddon syndrome می نامند. میزان بروز (Incidence) آن ۴ در میلیون در سال است. اگر چه نخستین علایم بیماری در سنین جوانی تظاهر می یابد و در جنس مونث بیشتر است، اما بیماری اغلب در دهه پنجم عمر تشخیص داده می شود و لیویدورتیکولاریس ضایعات پوستی ماندگار با نمای سیانوتیک است که از تغییرات درجه حرارت محیط متاثر نمی شود. بیماران را به دو گروه طبقه بندی می کنند. فرم اولیه سندرم هیچ علت اتیولوژیک قابل عنوان ندارد و فرم ثانویه به عنوان بخشی از یک اختلال خود-ایمن یا یک وضعیت ترومبوفیلیک رخ می دهد. به نظر می رسد شدت بیماری با نمای (Magnetic resonance imaging) MRI (Antiphospholipid syndrome) APLA (antibody) در ارتباط است نه با وجود یا عدم وجود (Antiphospholipid syndrome) APLA. بررسی بافت شناختی پوست و تعیین انسداد آرتریولار از اهمیت ویژه ای برای طبقه بندی قابل اعتماد و تشخیص زود هنگام این سندرم، برخوردار است. درگیری شراین کوچک و متوسط در عمق درمیس و باند فوقانی بافت سلولار زیر جلدی در نواحی درگیر تایید کننده خواهد بود.

کلمات کلیدی:

Sneddon, livedoreticularis, Stroke, استروک، لیویدورتیکولاریس، Sneddon

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1790627>

